

La moartea lui Vadim

Mirimirela

A mai apus o stea,
S-a mai aprins o stea.
Ce va mai fi, doar Dumnezeu mai știe.
Mă simt neputincioasă,
Cum să-ți aduc eu,
Cel mai neînsemnat dintre români,
Omagiu de recunoștință, ție.
E Basarabia în doliu,
Plânge Bucovina...
Ne întrebăm cu toții
De ce s-a stins lumina...
Cum de e noapte iar, pe cerul nostru...
Te vei fi transformat cândva, în astru
Să ne înveți copiii, istoria străbună ?
Vei fi pe cerul nopții
O stea ? Un colț de lună ?

*

Să-i spui lui Păunescu
Ce dor ne e de el
Să-l cânti, pe Eminescu
Cu Aldea Ionel
Și fiindcă-a venit toamna,
Tainește cu Nichita,
Compuneți un rondel...

*

Te-ai stins și tu, Tribune
Dar nu, nu vei apune !
Noi știm deja, Vadime
Că tu acum, te-ai dus
Să-i povestești de noi
Și bunului Iisus.